

PROROCUL MICA

Vă puteți așeza. Eu vă spun că dacă aș fi trăit ceva asemănător, aș fi un om bun. Vreau doar să spun că el mă iubește mult mai mult. Asta este. El pur și simplu se gândește mult la mine. Eu niciodată nu aș putea să trăiesc încât să am o astfel de reputație. Dar mă bucur să știu că cineva se gândește atât de mult la mine.

Odată am predicat în biserica de acasă cât de tare am putut, încercând să fac ceva pentru Domnul, și cineva a spus:

„Apreciez mesajul din seara asta, frate Branham.”

„Mulțumesc frumos”, am răspuns eu.

O doamnă a venit și a spus: „Acesta a fost un mesaj minunat, frate Branham.”

„Îți mulțumesc. Îți mulțumesc frumos.”

Și altcineva a mai spus ceva și s-a dus. Acolo era un predicator care era în vizită și a spus: „Păi mie nu-mi place să mă laude atâta oamenii.”

Eu am răspuns: „Ei bine, este o singură diferență. Mie îmi place. Întotdeauna îmi place ca cineva să îmi spună dacă fac bine sau rău. Îmi place să știu cum stau.”

El a răspuns: „Mie nu-mi place să mă laude cineva când fac bine.”

Eu am spus: „Mie îmi place. Eu cred că este o singură diferență între mine și tine.”

„Și care este aceea?”

„Eu spun adevărul, pe când tu nu.”

Tuturora ne place să ne spună cineva dacă suntem... Și eu cred că orice persoană cu o gândire bună apreciază o critică constructivă. Dacă cu adevărat ai greșit, să îți spună că ai greșit și să îți arate unde ai greșit. Eu apreciez asta. Eu vreau să fiu drept dacă vrea cineva să mă îndrepte.

O, sunt atât de multe lucruri pe care vreau să le spun. Îți mulțumesc pentru complimente, frate, și așa mai departe. Și totul este bine. Te iubesc și eu la fel de mult, frate Joseph. Îmi dau seama că fratele Joseph a trăit și a luptat în diferite națiuni, a unit școli și a trimis lucrători și și-a dedicat întreaga viață. Sigur că am cea mai mare onoare și respect pentru fratele Joseph Boze. El este un frate adevărat.

Apoi vreau să vă mulțumesc pentru urările de „La mulți ani” pentru ziua de naștere a iubitei mele soții. Ea s-a întors prea târziu acasă ca să mai ajungă la adunare, dar am să îi transmit toate urările voastre, atunci când voi ajunge acasă. Cât de mult va aprecia.

Doresc să menționez un lucru: fratele Joseph m-a lăudat pe mine, dar pe ea nu a lăudat-o. Însă ea este cu adevărat vrednică de tot ce se poate spune. Ea are acum 42 de ani. Vedeți? M-am căsătorit cu ea când era doar o copilă.

Ea a stat lângă mine ca un adevărat camarad. Când mama lui Billy a murit, eu aveam 25-26 de ani, iar el plângea și nu avea cine să aibă grijă de el. Ea era doar o copilă de 17 sau 18 ani și a avut grijă de el.

Și mai târziu peste ani, nici măcar nu m-am gândind că mă voi mai căsători vreodată, nici cu acea copilă și cu atât mai mult cu vreo altă persoană străină din afară. Tatăl ei și cu mine eram parteneri de vânătoare, așa că practic am crescut împreună. Probabil că ea ar fi fost agitată în prezența mea și eu i-aș fi dat o palmă din pricina unei bomboane. Deci cam așa a fost. Știți cum e când doi copii cresc împreună. Eu niciodată nu m-am gândit să mă căsătoresc cu ea, dar vă spun: cu siguranță a fost un dar trimis de Dumnezeu atunci când Dumnezeu mi-a dat soția. Îi mulțumesc așa mult.

Prin ea, El mi-a dat trei copii frumoși. Ea l-a adoptat pe Billy Paul. Știți cum este atunci când vine o mamă vitregă. Pot să spun aceasta. Ea nu este aici, dar este adevărat. Oricine știe asta iar vecinii mei care sunt aici, știu că ea iubește băiatul și este mai bună cu el decât mama lui. Eu am văzut-o pe mama lui dându-i o palmă la fund când avea doar șase luni, dar Meda nu l-a atins niciodată. Ea ar fi trebuit să îi facă ceva mai mult de atât sau poate ar fi fost altfel, dar ea a lăsat să decid eu.

Unii oameni nu sunt de acord să fie loviți copiii. Dar să știți că Scriptura spune că cine cruță nuiava, își urăște copilul (Proverbe 13:24), deci eu cred în corecția copiilor, în felul acesta îi faci să își dea seama. Dacă am aplica mai mult aceasta, nu am avea atâta delicvență juvenilă.

Acum, astăzi fiind miercuri, nu ne așteptăm la prea mulți oameni din cauza faptului că sunt servicii în biserici. Astăzi este seară de rugăciune în biserici, dar eu sunt recunoscător pentru audiență. Este un lucru bun că nu pot să vină toți în aceeași seară fiindcă nu am putea face nimic cu ei.

Cu ceva timp în urmă am spus: „Câți de aici nu au mai fost în adunările mele până acum?” și era peste jumătate din audiență. Seara trecută au fost două treimi care nu au mai fost în adunare până atunci și aceasta continuă.

Sunt atât de multe lucruri despre care aș putea să vorbesc. Cred că seara trecută mesajul meu a fost despre... Am uitat din ce text am predicat seara trecută. Oh,

da, am predicat despre "Fericirile uitate" și cred că textul este din Matei 11, de la versetul 6 sau așa ceva. Deci a fost vorba de Matei 11:6, despre fericirea uitată și *"Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire."*

Am predicat despre cum oamenii s-au rușinat de Isus. Și Ioan a devenit... El nu s-a exprimat așa, dar era cumva rușinat fiindcă lucrurile nu s-au întâmplat așa cum a crezut el că ar fi trebuit să se întâmple.

El a prezentat cu mult entuziasm un Isus, sau un Hristos, Mesia, curățând aria și arzând pleava de paie și când a venit El, era foarte blând, umil și prietenos, deci nu putea înțelege cum era asta. Părea că a fost dezamăgit și într-un fel, s-a poticnit.

Totuși a văzut semnul mesianic și a știut că era El. Așa că a trimis ucenicii să afle dacă era El sau nu. Acum, era urât să spună așa ceva, căci Ioan era uns cu duhul lui Ilie și Ilie aproape a avut o cădere nervoasă, știți voi, sub ienupăr... Și aici era Ioan...

Cât timp stai și anunți este în regulă, dar când trebuie să accepți în interior, este puțin diferit. Înțelegeți? Deci Ioan, în închisoare, cu ochii lui de vultur a filmat tot.

Și am văzut că Isus nu i-a dat nici o lecție, nici nu i-a spus lui Ioan ce să facă. El doar le-a spus ucenicilor lui: „Stați până se termină adunările și veți vedea ce se întâmplă.”

Și după ce adunarea s-a terminat, El a zis: *„Acum mergeți și spuneți lui Ioan aceste lucruri: șchiopii umblă, orbii văd, surzii aud și săracilor li se predică evanghelia. Binecuvântat este cel ce nu se poticnește în Mine.”* (Matei 11:4-5; Isaia 34:4-6)

Apoi am început să le vorbesc despre o poticnire și am făcut referire la un copil de aici din Zion, Illinois. Dacă nu mă înșel, cineva mi-a spus că se află chiar aici în

sală. Este adevărat? Este cumva aici mama cu acel copil din Zion, Illinois, care era olog, cu picioarele răsucite sub el și care acum umblă? Ea trebuia să fie aici în seara asta sau mâine.

Aceasta este mama. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Ai fost aici seara trecută? În regulă. Tu ai înțeles ce am vrut să spun.

Nu te-ai poticnit, dar te-ai întrebat ce se va întâmpla cu acel copil. Este adevărat? În regulă. Domnul doar a făcut ceea ce a spus că va face, nu-i așa? Asta este minunat. Îi mulțumim Domnului pentru asta. Ai adus copilul cu tine? Deci nu e aici.

Micuța mamă a plecat și avea credința zidită. Oh, Doamne, imediat ce am pus mâinile peste copilaș, a început să se întâmple chiar acolo.

Dar vedeți voi, dacă cu adevărat acolo este o credință adevărată, atunci nu este nimic care să o oprească. Și micuța mamă și tatăl lui au adus copilul a doua zi fiindcă au vrut să știe de ce nu se îndreptase piciorul copilului.

Eu nu am spus nimic și m-am gândit: „Ea crede.” Și fata credea cu adevărat, deci asta trebuia să se întâmple.

Când a plecat ea s-a întors și m-a întrebat: „Frate Branham, crezi că este voia lui Dumnezeu ca fiul meu să fie olog?”

Eu am răspuns: „Nu, nu este așa.”

Asta a fost tot ce aștepta să audă. Vedeți? Deci El i-a onorat credința și l-a vindecat pe copil.

Acum câteva momente, dacă nu mă înșel în mărturia mea, mi s-a părut că văd afară mașina cu rulotă a acelei femei. Nu știu dacă ea este aici sau nu. Oricum, recent acea femeie a venit la biserica mea. Nu mai fusese la biserică de un an sau doi. Ea era umflată din cauza unei tumori.

Nu ați mai văzut o astfel de tumoare. Doctorii nici nu au putut să o atingă, era într-o stare groaznică. Era atât de grav încât nu mai putea umbla și trebuia cărată. Ei bine, ea a auzit că voi fi la biserică în seara aceea.

Știți voi cum se petrec lucrurile în micuțul nostru Tabernacol de acolo. Așa că, după ce s-a terminat serviciul nu m-am mai rugat pentru bolnavi ci am făcut doar o rugăciune și cred că ea a fost puțin supărată din cauza aceasta.

Dar unul dintre diaconii credincioși a știut când m-am dus în camera de studiu sau în biroul diaconilor acolo în spate. Așadar, au adus-o pe această femeie, care era mai corpolentă, și acea tumoare mare, oh, ce groaznică era. Au așezat-o acolo pe treaptă astfel ca atunci când ies din birou să fiu nevoit fie să trec peste ea, fie să fac ceva.

Deci, atunci când am ieșit afară, ea a vorbit Cuvântul și Dumnezeu mi-a dat cuvântul și l-am rostit. Iar vara trecută, cred că atunci s-a întâmplat, ea s-a oprit în fața mea împreună cu soțul ei când eram pe drumul de întoarcere din California și tumoarea era dispărută complet.

Ieri am văzut-o la Bloomington și i-am spus: „Soră, vreau să te ridici în picioare în seara asta.” Dar m-au prins niște predicatori și ne-am luat cu vorba și am uitat de ea. Cred că mașina cu rulotă de afară cu numere de California este a ei. Dacă femeia este aici acum, aș vrea să își ridice mâna.

Da, este acolo în spate. Așa este. Vrei să ieși pe intervalul dintre scaune astfel ca oamenii să te poată vedea? Scoate-ți haina ca oamenii să poată vedea că... Avea o

tumoare atât de mare încât ea era foarte umflată. (sora se bucură). Dacă ați fi fost în locul ei, și voi v-ați fi simțit la fel.

Să nu uitați că era atât de mare încât nu mai putea să se miște. Trebuia să fie cărată din cauza tumorii care era așa, înafară. Și a dispărut de tot, s-a dus, nu mai este nici urmă de ea. Vedeți?

Mai este aici o femeie în seara asta, o soră medicală. Am văzut-o ieri aici pe ea și pe soțul ei. Ei sunt prieteni de-ai mei. Ca să vedeți ce mult durează...

În înregistrarea de la Houston, Texas, ea era fără nici o șansă, era mâncată de cancer și a fost adusă în adunare. Atunci când fratele meu Howard împărțea numerele de rugăciune în seara aceea... El de obicei amestecă numerele în fața oamenilor, așa cum o face și Billy, și apoi le împarte.

Și această femeie stătea acolo și a observat o altă femeie într-o stare mai rea decât ea. Ea fiind soră medicală și simțind cu oamenii suferinzi, s-a ridicat și s-a dus până în spate să îi găsească femeii un loc undeva în spate.

Și în seara aceea când fratele meu Howard a intrat să împartă numerele de rugăciune, Duhul Sfânt a spus: „Du-te și împarte numere de rugăciune acolo în spate.” Și ea a primit număr și a venit în rândul de rugăciune. Duhul Sfânt i-a spus absolut totul despre ea și a fost vindecată complet. Aceasta s-a întâmplat în urmă cu zece sau doisprezece ani și ea încă este soră medicală și conduce o creșă în Texas.

Soră Harris, ești aici? Da, iat-o acolo. Așa este. Ea este soră medicală, o doamnă drăguță, frumoasă. Doctorii care se ocupau de cazul ei știau că acel cancer o va răpune.

Iar acum ei îmi spuneau că acei doctori, care între timp s-au pensionat, au venit la ea pentru ajutor fiindcă știu că este o creștină cu frică de Dumnezeu care și-a predat viața lui Hristos și Dumnezeu a vindecat-o.

Ce încerc să spun, prieteni? Să nu vă poticniți. Să nu vă poticniți în El. El merge exact conform planului Său. Așa este.

Seara trecută Duhul Sfânt ne-a călăuzit să spunem că noi nici nu am rămas în urmă, nici nu suntem prea în față ci suntem exact în planul Lui. Acesta este mesajul actual pe care îl avem astăzi.

Dacă cineva spune: „O, aceasta este pentru timpul trecut”, apoi merge și îi spune lui John, pastorul său sau cine o fi el: „Șchiopii umblă, orbii văd, tumorile dispar, cancerile sunt vindecate”, cât timp ține asta? Cât timp crezi. Așa este. Atât durează salvarea: atâta timp cât crezi.

Acum întăriți-vă și aveți credință în Dumnezeu! Hristos nu ne-a părăsit. Să nu vă poticniți! Dacă El a promis, El va face și El se încadrează perfect în timpul stabilit. El își respectă planul în fiecare moment.

Tu spui: „Frate Branham, simt că seara asta este seara mea, și eu voi fi vindecat.” Nu te îngrijora. El își respectă planul, deci stai și tu acolo. Și dacă crezi că asta este seara ta, asta este. Să ne plecăm acum capetele pentru rugăciune.

Scumpe și sfinte Tată ceresc, în timp ce ne apropiem de tronul Tău de îndurare, dă-ne în seara aceasta har ca să propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu astfel ca oamenii să poată vedea și crede, căci o cerem în numele lui Isus. Amin.

În timp ce mă rugam... Cei care i-au adus pe soția și fiul meu sunt în sală undeva. El și soția lui erau martori al lui Iehova. Ea a avut tuberculoză și a fost vindecată.

Ea a avut și un băiat schilod de poliomielită, care își trăgea piciorul. Și au venit la adunarea care se ținea în Houston, Texas. Cred că tot acolo a fost vindecată și sora Harris care stă acolo în colț. Ei se aflau acolo când acea Lumină a coborât.

Ei erau în Louisville. Au locuit în afara statului Kentucky și au venit să locuiască în Kentucky. Fratele Wood a fost martor al lui Iehova, fiind crescut în acel fel de familie în care a fost învățat cu strictețe să stea departe de biserici.

Dar în seara aceea el a văzut o fată care nu se mai mișcase de ani de zile deoarece suferea de o boala care-i pietrifica oasele. Și ea s-a ridicat de unde zăcea, a traversat platforma, și-a luat targa și s-a dus acasă, iar a doua zi a muncit și a alergat în sus și în jos pe scări.

Acolo era și un băiețel în scaun cu roțile și care avea un picior mai lung și unul mai scurt. El s-a ridicat și a pus mărturie de pe platformă, având amândouă picioarele egale. Acest lucru i-a făcut să acționeze.

Așadar am plecat în Suedia și m-am întors. Ei erau undeva la o adunare aici în Ohio și stăteau în spate, în cort. În seara aceea Duhul Sfânt a spus: „Acolo în spate este un băiețel îmbrăcat cu un pulover galben, și este împreună cu mama și tatăl lui.” Și le-a spus totul despre ei. Ei știau că nu îi cunoșteam și nu auzisem de ei. El era un antreprenor în Kentucky. Și am spus: „Așa vorbește Domnul: băiatul olog este vindecat.”

Ei au stat un timp acolo și deodată ea i-a spus soțului ei: „Ridică băiatul în picioare!” Și băiatul s-a ridicat și ambele picioare erau egale. Acel băiat este astăzi căsătorit și are un copil. Dacă nu mă înșel...

David, ești aci? David Wood, unde ești? Uitați-l, acolo este, stă lângă ușă. Vrei să umbli puțin pentru ca oamenii să poată vedea că nu este nicio diferență? Poate vedea cineva care picior a fost mai scurt?

Acum, soră din Zion cu acel copil, ai văzut ce a făcut Dumnezeu pentru unul cu piciorul mai scurt? Să vezi ce va face și pentru al tău. El încă este Dumnezeu, El acționează exact conform planului. Tot ce avem noi de făcut este să ne corelăm credința noastră cu El atunci când El este prezent aici și se va întâmpla ce dorim să se întâmple.

Acum voi aduce un mesaj scurt. Billy m-a felicitat că seara trecută am reușit să termin în 35-40 de minute. Am vrut să vorbesc două ore sau mai bine, dar mi-a spus: „Procedezi bine. Dacă termini în douăzeci de minute, va fi mai bine pentru oameni.” Dar eu am zis: „Păi asta va fi cam greu pentru mine.” Deci a fost greu. Am multe de spus căci am un Domn care vine curând și iubesc atât de mult acest lucru încât vorbesc întruna.

Voi cei care doriți să vă uitați în Scriptură, mergeți la **1 Împărați, capitolul 22, versetul 14**. Din acest singur verset aș vrea să vorbesc câteva minute, dacă Domnul mă va ajuta.

“Mica a răspuns: „Viu este Domnul că voi vesti ce-mi va spune Domnul.”

Avem aici o relatare importantă, însă nu avem destul timp ca să o abordăm corespunzător. Dar mâine seară, dacă va fi cu voia Domnului, sau într-o altă seară, mă voi întoarce la Vechiul Testament, voi alege un text despre proroci și voi vorbi despre el. Dacă va fi cu voia Lui.

Se pare că El vrea să vorbesc joi și vineri seara despre „Semnul fiarei” și „Pecetea lui Dumnezeu” și cred că este timpul ca biserica să știe aceste lucruri.

Deci aici găsim că în timpul acela în Israel era un împărat pe nume Ahab. El era împărat în Israel în același timp în care Iosafat era împărat în Iuda. Iosafat era un om drept, un om cu teamă de Dumnezeu. Tatăl lui Asa, dinaintea lui, a fost de asemenea un om cu teamă de Dumnezeu.

Mai aflăm că Ahab era ceea ce numim noi un credincios de graniță, o persoană dusă de vânt încioace și încolo. El avea o soție pe nume Izabela cu care se căsătorise doar ca să își întărească împărăția. Ea era o idolatră și a rupt tot Israelul în bucăți.

În ce-i privește pe predicatori, ei erau predicatori buni, dar deveniseră căldicei și cu toții au dat înapoi. Dar acolo era un bătrân care nu a putut face asta. Acesta era Ilie. El nu îl mințea și nu îl lingusea pe Ahab ci stătea numai pe Cuvânt. El a prorocit ce se va întâmpla cu Ahab.

Într-o zi Iosafat a fost chemat să îl viziteze pe acest împărat al Israelului care îi era ca un frate. Metodisti, baptiști, prezbiterieni, pentecostali, erau frați. Erau toți de aceeași rasă și se presupune că slujeau aceluiași Dumnezeu.

Ahab era un credincios, dar unul căldicel, un credincios de graniță. El era capul casei, dar nevasta lui era gâtul care sucea capul, știți voi, deci orice spunea ea... Ea era sistemul.

Și, fraților, dați-mi voie să vă spun ceva vouă celor democrați: aceasta avem acum. El poate fi în regulă, dar în spatele lui este un sistem care sucește capul. Și noi am făcut exact acest lucru. O să ajungem la asta mai târziu.

Deci această femeie îl conducea. Orice voia, îl convingea să facă, îl învârtea pe degete. Practic ea conducea, ea era puterea din spatele tronului.

Iosafat a fost invitat la Ahab și acesta i-a arătat toate bogățiile Israelului. Ei bine, în felul acesta un bun creștin poate ajunge într-o companie nepotrivită. Când Iosafat s-a dus să aibă părtășie cu Ahab, a ajuns pe banca greșită din biserică.

De multe ori oamenii fac asta cu intenții bune, ei nu vor să facă rău, și eu cred că

În seara aceasta sunt aici multe persoane care sunt în păcat deși nu vor să facă asta.

Cu ceva timp în urmă eram într-o sală de urgențe și acolo era o tânără foarte frumoasă. M-am uitat în jur și mulți dintre cei de acolo erau în cămăși de forță. Ea mi-a spus: „Nu ai vrea să te ocupi de mine mai întâi?”, la care eu m-am gândit: „Să mă ocup de tine? Dar tu nu ești unul din pacienți.” Dar ea era. Mi-a povestit apoi viața ei și ce fapte făcuse.

Atunci i-am spus: „Dar tu nu vrei să faci asta, nu-i așa?”

Și ea a spus: „Nu, domnule. Ceva mă împinge să fac asta.”

„S-ar putea să îți se pară ceva demodat ce îți spun, dar acesta este diavolul.”

Și ea a spus: „Eu întotdeauna am crezut.” Și Dumnezeu a izbăvit-o pe femeie. Ea s-a căsătorit și are acum copii. Ea fusese o bețivă, o alcoolică, o prostituată și, ce să mai spun, avusese o viață groaznică. Ei nu vor să facă asta, dar ceva îi împinge s-o facă. Ei nu vor să facă aceste lucruri.

Când am fost în Bowery am vorbit cu niște bețivi și l-am întrebat pe unul dintre ei: „Cum te numești?”

El a spus: „Îmi cumperi ceva de băut?”

„Nu, nu am să îți cumpăr de băut. Eu sunt predicator.”

Și el a spus: „Dacă te uiți acolo în spate, ai să vezi banca la care am fost director.”

Vedeți? Acolo este un adevăr. Ei nu vor să facă asta, dar ceva îi împinge să o facă.

Am o prietenă care probabil se află aici în seara asta. Ea vine întotdeauna și e posibil să o știți mulți dintre voi pe Rosella Griffith, care a fost cea mai mare bețivă pe care a avut-o orașul Chicago.

Ea trăia în cel mai rău famat cartier și odată a venit la o adunare din Hammond și acolo Duhul Sfânt i-a vorbit și i-a spus despre viața ei. A fost eliberată de alcoolism și acum lucrează în închisori cu alți alcoolici.

Rosella, unde ești, soră? Ești în sală? Da, uitați-o acolo, o sfântă a lui Dumnezeu. O persoană plăcută care și-a dedicat viața și a predat-o lui Hristos.

Când am văzut-o venind atunci pe platformă, să mă scuzi, soră Rosella, avea o privire de nebun și arăta ca o epavă. O, nu ați mai văzut o persoană cu o asemenea înfățișare. Eu nu spun asta ca să o laud, dar astăzi Rosella este o femeie tânără și frumoasă. Arată cu 15-20 de ani mai tânără decât este. Este o persoană tare drăguță și de atunci nu a mai băut nici un strop de alcool.

După ce spital după spital, medic după medic, după ce Organizația Alcoolicilor Anonimi din Chicago au renunțat la ea ca fiind un caz pierdut, iat-o stând aici, după atâția ani.

Mărețul har, ce sunet scump

Ce a salvat un nenorocit ca mine.

Asta este.

Alcoolicilor, vedeți ce poate face Dumnezeu? Oameni bolnavi de cancer, vedeți ce poate face Dumnezeu? Oameni cu picioare mai scurte, ologi, vedeți ce poate face Dumnezeu? El este Dumnezeu. El vine acolo la timp.

Și am văzut că acest om a ajuns în compania greșită.

Păcătoșilor, i-ați auzit pe acești oameni strigând? Ați văzut-o pe acea femeie care alerga pe aici? Ea a avut o tumoare atât de mare încât nici nu putea vorbi, dar a fost cuprinsă de puterea lui Dumnezeu în așa măsură încât tumoarea a fost luată de la ea și a început să vorbească în limbi. Ea doar îl laudă pe Dumnezeu. Vedeți?

Vă întrebați ce îi face să se comporte așa. Ei bine, numai să primiți același lucru ca și ei și să vedeți ce veți face și voi. Înțelegeți? Se va întâmpla același lucru. Deci El acționează întotdeauna conform planului, *„căci făgăduința este pentru copiii voștri și pentru cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru.”* (Fapte 2:39)

Tu spui: „Păstorul meu, biserica mea nu crede asta.” Ei bine, ai ajuns în compania greșită. Așa a fost și Iosafat. A ajuns în compania greșită. El a văzut toate lucrurile strălucitoare pe care i le-a arătat Ahab.

Presupun că Iosafat l-a întrebat: „Tu încă crezi în Iehova?”

„Sigur că credem în Iehova, sigur că da.”

Când vezi că cineva te invită undeva, să nu uiți că acea persoană are un scop, o intenție ascunsă. Tu, domnișoară, vii dintr-o casă creștină în care nu s-a băut și nu s-a fumat, dar dacă o altă fată îți întinde o țigară, să știi că acolo există un scop. Dacă acel tânăr vrea să te scoată la dans, o face cu un scop. Înțelegeți? Trebuie doar să fiți atenți.

Feriți-vă de astfel de companii. Stați departe de ele. Nu contează cât de bune par să fie, abateți-vă de la rău, spune Biblia. Feriți-vă de el. Să nu stați să vedeți cât de mult vă puteți apropia de el fără să păcătuiți, ci vedeți cât de departe puteți sta de el.

Aceasta trebuie să faceți: să nu încercați niciodată să vedeți cât de tare vă puteți apropia de păcat ci să stați cât mai departe de el. (1Tesaloniceni 5:22)

Este ca și în cazul aceluia scoțian care voia să traverseze muntele și acolo erau trei căruțași. El a întrebat: „Pe lângă acea prăpastie e drumul?”

„Da, pe acolo.”

„Cât de îngust e drumul?”

„Este cu 10 inci mai lat decât lățimea căruței. Ai face bine să îți găsești un căruțaș bun.”

Atunci un căruțaș a spus: „Eu pot să mân caii în galop la doi inci de marginea prăpastiei, fără să cad.”

Altul a spus: „Eu pot să mân caii în galop la trei inci de marginea prăpastiei, fără să cad.”

Mai era încă unul acolo pe care l-a întrebat: „Tu ce spui, domnule?”

Și el a răspuns: „Domnule, aș putea trece și eu pe acolo, dar nu vreau să risc. Eu voi sta departe de marginea prăpastiei atât cât vrei tu.”

Și acesta a răspuns: „Voi fi pasagerul tău.”

Așa este. Așa merg treburile. Nu încerca să vezi cât de departe poți merge și totuși să scapi înaintea lui Dumnezeu, ci cât de departe poți să stai de păcat, în toate formele lui, și de necredință. Ferește-te de tot ce este stricat. Îndepărtează-te de asta. Stai departe de asta.

Eu cred că dacă un om a fost în țara Canaan și a gustat din lucrurile bune ale lui Dumnezeu, nu trebuie să te mai îngrijorezi pentru el, căci el va sta departe de păcat dacă a gustat cu adevărat acei struguri din Canaan.

Deci Iosafat a venit la Ahab și acesta i-a arătat toată strălucirea împărăției. Având un scop precis în mintea lui, a spus: „Știi că Ramotul din Galaad este al nostru? Când Iosua a împărțit țara... Ai fost martor, da, ai fost martor că ne-a fost atribuit nouă. Împăratul Siriei îl are acum, dar acela este pământul nostru. Nu-i așa?”

„Sigur, este adevărat că toți suntem israeliți.”

„Atunci poți să îți unești armata cu a mea? Și împreună ne vom sui acolo și îl vom alunga de pe pământul nostru fiindcă este al nostru.”

Vedeți, diavolul poate să vă arate multe motive strălucitoare și le aduce chiar din Scriptură. Ei vor spune: „Noi toți suntem copiii lui Dumnezeu. Toți oamenii sunt fiii lui Dumnezeu.” O, nu, nu, nu. „Noi toți credem același lucru.” O, nu, nici asta. Nu, domnule. Cu siguranță nu.

Să știți că lui Iuda i-a fost poruncit să lupte sincer pentru credință, nu pentru o credință ci pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Așa este. Nu să lupte pentru o credință ci pentru credința dată. (Iuda 1:3)

Și când ai acel fel de credință, Isus a spus că aceste semne te vor însoți. Atunci tu știi pe ce stai și știi ce fel de viață să trăiești.

Și Iosafat a spus: „Păi sigur, la urma urmei noi suntem același popor. Carele mele sunt carele tale, caii mei sunt caii tăi și oștenii mei sunt oștenii tăi. Sigur că suntem împreună. Să mergem și să-i alungăm.”

Dar apoi s-a întors și probabil că s-a gândit și a spus: „Stai puțin, noi nu L-am întrebat pe Domnul privitor la această problemă.” Vedeți, un credincios adevărat, înainte să facă ceva, indiferent cât de bun pare acel lucru, întotdeauna se consultă cu Dumnezeu. Amin. Da, domnule.

Să știți că de multe ori oamenii au venit la mine și au spus: „O, frate Branham, dacă vei veni acolo, te vom sponsoriza generos, îți vom garanta că nu va rămâne nici un penny neplătit și îți vom da atâția bani pentru fiecare seară.”

Foarte atrăgător, foarte strălucitor, însă voi știți că maimuța sare la lucrurile strălucitoare. Așa că haideți să așteptăm. Aurul proștilor strălucește mai tare decât aurul adevărat.

Seara trecută am spus că Hristos este Lumină și nu ceva ce sclipește. Nu vom reuși niciodată să convertim lumea încercând să umplem de strălucire bisericile noastre și să le facem mai mari și să le umplem cu predicatori lustruiți cu o educație mai bună.

Ei au deja toate aceste lucruri. Ei au toată psihologia și toate jocurile și divertismentul. Lumea are toate acestea.

Dar noi avem ceva ce ei nu au: pe Hristos. Înțelegeți? Așa este. Să rămânem pe teritoriul nostru. Noi îl avem pe Hristos, ei nu-L au. Ei au toată psihologia. Nu

Încercați să vă puneți cu ei, căci nu veți reuși. Ei nu se potrivesc cu voi, ei sunt isteți.

Dacă vreodată vei merge la un preot catolic, vei vedea că el are încă 600 de cărți, tot atât de sacre ca și Biblia, pe care trebuie să le învețe. Deci, frate, nu te pune cu istețimea lui.

Dar dacă vei sta cu Duhul Sfânt, El va face restul. Dacă vei sta cu El. Înțelegeți? Noi nu trebuie să ne punem cu istețimea lor ci noi trebuie să îl avem pe Hristos. Aceasta avem noi. Avem ceva ce ei nu au.

Așadar, se cuvine să îl consultați întotdeauna pe Domnul înainte de a face ceva. Când vreți să faceți un anumit lucru, în loc de: „Să fie voia Domnului.” trebuie să spuneți: „Dacă este cu voia Domnului”. Biblia așa ne spune.

Iosafat și-a amintit de învățăturile bune primite de la tatăl lui și a spus: „Nu ar trebui să îl întrebăm pe Domnul?”

Mi-l pot imagina pe episcopul Ahab zicând: „Sigur că da. Și eu cred că ar trebui să facem asta. Am un grup chiar aici, o întreagă școală de proroci.” Să nu uitați, erau proroci.

„Am o școală întreagă aici.”

„Bine, și ce fel de proroci sunt?”

„Prorocii lui Iehova. Îi adun aici imediat.”

„Asta ar fi foarte bine.”

Așa că s-au adunat toți acolo împreună cu Ezechia. El era episcopul șef. Au venit înaintea împăraților care erau îmbrăcați cu hainele lor împărătești, în locul de la intrarea porții. Erau 400 la număr. Gândiți-vă! Patru sute de învățători și neînvățători, și toți fuseseră ordinați episcopi, erau oameni de vază.

Și ei au spus: „Am postit, ne-am rugat și avem voia Domnului. Așa vorbește Domnul Dumnezeu Iehova: du-te și ia țara căci este a noastră și ne aparține și e dreptul nostru. Să mergem să o luăm.”

Ei spuneau: „Haideți să ne înțelegem! Din punct de vedere logic, este în regulă, ne-a fost dat nouă. Așa este.”

Acei proroci au spus: „Logic, acel pământ ne aparține. Dumnezeu ni l-a dat și este al nostru. Acum este în stăpânirea unui popor păgân.”

Și Ahab a spus: „I-ai văzut pe prorocii mei? Toți au spus să mergem să luăm țara.”

Dar știți, odată ce un om a intrat vreodată în legătură cu Dumnezeu, poate să simtă dacă acel lucru este de la Dumnezeu sau nu.

Ei bine, Iosafat a avut acel fel de simțământ ciudat. Atunci a spus: „Nu mai ai vreunul?”

„Încă unul?” a întrebat Ahab. „Păi nu ajung patru sute din cei mai buni și mai educați și bine îmbrăcați din lume? Dacă patru sute spun într-un singur glas: „Du-te!” de ce mai vrei încă unul?” (1Împărați 22:7)

Dar acolo era acel simțământ ciudat, știți voi, că ceva nu era în regulă.

Când ajungeți să credeți că dacă suntem toți adunați împreună, acolo este putere, s-ar putea să nu fie acel fel corect de putere. Înțelegeți?

Unde este unitate și unde este înțelegere, acolo este putere. Da, este în regulă. Dacă s-au înțeles asupra unui lucru corect, vom fi de acord, dar haideți mai întâi să ne întoarcem la Cuvântul lui Dumnezeu.

Așa s-a născut prima noastră organizație, faimoasa noastră biserică catolică. În cadrul organizației ei spun: „Nu credeți că ei ar trebui să știe ce s-a scos afară și ce s-a introdus în Cuvânt acolo la consiliul de la Niceea?”

Dar asta nu a îndreptat lucrurile. Nu, domnule. Este corect atunci când Dumnezeu spune că este corect și nu este corect până când nu spune El că este corect, indiferent cât de măreț sau de bun pare. Exact așa este.

Nu cu mult timp în urmă un preot mi-a spus: „Frate Branham,...” sau mai bine zis: „Domnule Branham...” Nu m-a numit frate, deci a spus: „Domnule Branham, am să îți dovedesc că biserica catolică are dreptate. Uită-te la toate furtunile de-a lungul epocilor. Biserica catolică a rezistat în ciuda tuturor persecuțiilor...”

Eu i-am spus: „Asta nu-i de mirare, căci conducerea statelor și ceilalți au fost în spatele ei. Dar ce zici de Cincizecimea împotriva căreia au fost toți și încă supraviețuiește?” Amin. Așa este.

Sigur, toți sunt de partea bisericii catolice. Sigur că în felul acesta a rezistat, dar să vedem cum e atunci când toți sunt împotriva și îi omoară și îi schingiuesc. Atunci cum mai este?

Și iată că Biserica este în picioare astăzi, strălucind ca un dolar nou, ca stelele cerului, și va sta în veci.

Acum observați că acest Iosafat a spus: „Ceva nu este în regulă.” Adânc în inima lui a simțit că ceva nu este bine, de aceea a spus:

„Nu mai aveți un proroc pe undeva?”

„Ba mai avem unul, pe Mica, fiul lui Imla, dar îl urăsc.”

Aha, el și-a dat seama imediat că era pe pista cea bună, de aceea a spus:

„Să nu vorbească așa împăratul! Să fie adus aici!”

„De ce mai avem nevoie de încă unul când întreaga organizație spune că este bine?” Aceasta nu înseamnă deloc că e bine.

Și Iosafat a spus: „Trebuie să văd ce spune și celălalt proroc. Cum spuneai că se cheamă?”

„Mica, fiul lui Imla.”

„Bine, mergeți și aduceți-l. Să auzim ce ne va spune”.

Era acel simțământ ciudat că ceva nu era în acord cu Cuvântul. (1Împărați 22:7-8)

Așa că au trimis după el. Ahab a echipat un oștean și l-a trimis acolo să îl găsească pe Mica. El era undeva în junglă, într-o colibă.

„Tu ești Mica, fiul lui Imla?”

„Da, eu sunt.”

„Știi că vei fi onorat?”

„O, da?” De parcă Dumnezeu nu îi spusese deja ce avea să se întâmple.

„Da, sigur, ai fost invitat la asociația clericilor care s-au adunat înaintea împăratului și vei merge la Casa Albă. Mica, nici nu te-ai gândit la o așa onoare. Un needucat ca tine care locuiește aici ai fost invitat înaintea împăratului. Ascultă aici, știi unde este înalta școală a prorocilor, marea organizație universală a predicatorilor?”

„Da, știu tot. Știu de ei.”

„Atunci știi că acolo este și Ezechia, marele șef al tuturor prorocilor.”

„Da, sigur că am auzit de el; se spune că este un om important.”

„Da, este. Are L.L. și Ph.D, D.D.D. și toate aceste lucruri, să știi.”

„Da, știu.”

„Ei bine, toți într-un acord s-au rugat pentru un lucru. Au postit și s-au rugat. Și el și-a făcut două coarne mari de fier și este sigur că are Cuvântul Domnului. El a venit înaintea împăratului și și-a luat acele coarne mari și a spus: „Cu acestea îi vei împinge afară pe sirieni de pe pământul lui Dumnezeu și vom lua ce este al Domnului. Amin.”

Așa am gândit și noi în organizația noastră: să împingem afară totul și să devenim toți unitarieni sau trinitarieni sau Adunarea lui Dumnezeu sau bapțiști sau metodiști. Dar coarnele noastre de fier nu funcționează. Așa este. Nu așa se procedează. Nu îi împingeți afară. Nu. „Îi vei împinge afară și vei intra în posesie.”

Organizația noastră este în regulă câtă vreme nu îl tai jos pe celălalt, dar când îl scoți afară pe celălalt frate al tău, ești greșit. Deci ei asta au făcut. Acesta este felul organizațiilor: să-l elimine pe celălalt.

Așadar acela i-a spus: „Să îți spun ceva. Am aici un cuvânt din partea șefului prorocilor care spune: „Să spui același lucru și dacă vei veni aici, te vom primi în asociația noastră, te vom face unul de-al nostru. Te vom alătura grupului nostru, doar să spui același lucru pe care l-am spus noi.”

Dar, frate, el s-a adresat persoanei greșite. Mica a răspuns: „Voi vorbi doar ce va vorbi Dumnezeu și asta-i tot.” Amin. Îmi place asta. Da, domnule. „Voi spune doar ce spune și Dumnezeu.”

Și în final au ajuns acolo și s-a dus înaintea împăratului.

Însă cu o seară înainte Mica se dusesse înaintea Domnului să vadă ce îi va spune. Așa că a pășit înaintea împăratului. Acolo stătea întreaga școală de proroci care proceau.

Să țineți minte că ei nu erau proroci păgâni ci erau prorocii lui Iehova. Acum vă rog să fiți atenți. (2Împărați 22:14)

Ei toți au prorocit zicând: „Da, Domnul spune să te sui și El este cu tine. Ia cetatea!”

Mica s-a uitat în jur și a spus: „Suie-te și ia cetatea!” Atunci Ahab, știind că ceva nu este în regulă în cuvintele lui, i-a zis: „De câte ori trebuie să te pun să juri că nu-mi vei spune decât adevărul în Numele Domnului?”

Și Mica a răspuns: „Sigur, du-te și ia cetatea, dar văd tot Israelul risipit pe munți, ca niște oi cari n-au păstor.”

Ahab, profund indignat de ce a auzit, a spus: „Nu ți-am spus? El prorocește numai de rău. Tot timpul el nu face altceva decât să le condamne pe femeile noastre că poartă pantaloni scurți și toate lucrurile acestea. Știam că va spune ceva rău de mine. De fiecare dată, imediat ce ajunge aici sus începe să facă aceasta.” Dar ce altceva putea să spună? (1Împărați 22:17-18)

Atunci când Mica a spus: „Văd tot Israelul risipit ca o turmă fără păstor”, Ahab a știut că aceasta însemna moartea lui. Deja clocotea de mânie și a zis: „Ți-am spus eu că va proroci de rău.”

Păi cum putea face altceva? El a verificat cu Cuvântul lui Dumnezeu vedenia pe care o primise și știa că Cuvântul lui Dumnezeu vorbise lui Ahab prin Ilie, care era chiar prorocul lui Dumnezeu, că sângele lui Ahab va fi lins de câini în câmp, în carul de luptă.

Și dacă Dumnezeu era împotriva lui Ahab, cum putea acest om al lui Dumnezeu să binecuvânteze ceea ce Dumnezeu blestemase? Cum poate un predicator să stea la

amvon și să știe lucrurile pe care le fac oamenii și totuși să îi lase în pace fără să spună nimic? Este inexplicabil.

Știți că în China ei au un mare zeu, un filozof din vechime, pe nume Confucius. Confucius este numele în chineză, dar în America înseamnă confuzie.

Odată am fost într-un loc să mănânc și în acel local era o pictură care arăta ca și cum Iosif, fiul meu cel mic, ar fi intrat între niște găleți cu vopsele de diferite culori și le-ar fi amestecat pe toate.

Am spus chelneriței: „Un local așa de frumos să aibă pe perete o pictură cu un aspect atât de murdar și de pătat? Atunci ea a răspuns:

„O, acela este un canvas.”

„Pentru mine e clar că arată ca și cum cineva ar fi picurat niște vopsea de pe o scară și astfel a obținut un fel de decorațiune.”

„Dar, domnule, acesta a fost pictat de persoana Cutare.”

Mie însă nu mi se părea deloc a fi o pictură. Am uitat câte sute de dolari a spus chelnerița că a costat.

“Ei bine”, am spus eu, „dacă ar fi după mine, eu aș da tot atâția dolari ca să îl dea jos de pe perete, fiindcă arată atât de înspăimântător încât mă sperie de moarte.”

Înainte negrul era negru și albul era alb. Dacă le amesteci împreună, obții gri. Exact așa este. Ei sunt atât de amestecați. Care este linia dintre rău și bine?

Dacă metodiștii sunt bine, cum este cu bapțiștii? Dacă prezbiterienii sunt bine, cum este cu penticostalii? Undeva este trasată o linie de despărțire. Acea linie este Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta este Cuvântul. Linia trasată a lui Dumnezeu este Cuvântul Lui. „Cuvântul oricărui om să fie o minciună și al Meu să fie Adevărul.” (Rom.3:4)

Atunci cum putem binecuvânta ceea ce Dumnezeu a blestemat? Cum puteți lăsa un bărbat care a fost căsătorit de două sau de trei ori să fie diacon în biserică?

Cum puteți lăsa femei cu părul scurt și cu pantaloni scurți și care se îmbracă sexy să vină pe platformă să cânte la pian, sau umblă pe stradă în felul acela și nu le spuneți nimic?

Nu le puteți opri, dar puteți să spuneți un cuvânt împotriva. Nouăzeci și cinci la sută dintre ei fumează și beau bere.

Nu demult am fost într-un colegiu și acolo am văzut domnișoare plimbându-se în pantaloni scurți și cu doze de bere în mână, iar profesorii de religie râdeau și făceau glume pe seama Evangheliei. Ce mai poți aștepta de la o astfel de generație? Ce se va alege de ei? Unde este linia de despărțire?

Aveam un prieten metodist, pe dr. Spurgeon, și el obișnuia să cânte o cântare:

Am lăsat jos bariera,

Am făcut compromis cu păcatul.

Am lăsat jos bariera,

Oile au ieșit afară,

Dar cum au intrat caprele?

Asta se întâmplă când lăsăm jos bariera.

S-au lăsat duși de niște idei fantastice ale unor persoane de acolo din colegiu care cred că știu mai multe decât Dumnezeu, și încep o doctrină sau ceva.

Întoarceți-vă la Cuvânt! Nu contează că voi spuneți: „Asta spune așa sau asta se întâmplă așa.” ci trebuie să fie Cuvântul lui Dumnezeu până la capăt.

Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. El nu este un Dumnezeu mort ci este unul viu, nu unul care a vindecat bolnavi doar atunci în vechime ci unul care vindecă bolnavi și acum.

La ce folos să vorbim despre un Dumnezeu străvechi, dacă El nu este același Dumnezeu și astăzi? Sigur că da. Tu nu te poți încălzi stând lângă un foc pictat, deci ceva ce spui că a fost odată.

Noi trebuie să avem ceva și acum și același Dumnezeu încă trăiește și astăzi, încă vindecă, încă mântuiește, încă dă Duhul Sfânt. Este același Isus Hristos, ieri, azi și în veci. (Evrei 13:8)

Vedeți, mai întâi Mica și-a bazat credința pe vedenia pe care a avut-o și pe care a comparat-o cu Cuvântul lui Dumnezeu, apoi a știut că avea dreptate.

Deci așa trebuie să procedăm și azi. Dacă teologia noastră va lua Cuvântul lui

Dumnezeu și lucrurile pe care trebuie să le facem și le suprapunem cu Biblia, total cu Biblia, atunci totul este în regulă. Dacă faceți asta, veți fi în regulă. Dar dacă nu este așa, dați-i pace. Dumnezeu va binecuvânta doar ce a spus că va binecuvânta.

Acum noi am aflat că Ahab era un om blestemat deoarece prorocul a spus că atunci când a văzut vedenia L-a văzut pe Dumnezeu stând pe scaunul de domnie și oastea cerească stătea la dreapta și la stânga Lui.

Se pare că aveau un sfat. Și El a spus: „Pe cine să trimitem acolo jos ca să îl înșele pe Ahab (să nu uitați aceasta), să îl facă să ajungă acolo în câmp și să fie ucis, ca să se împlinescă cuvântul lui Ilie?”

Glorie, aleluia! Cum stă Dumnezeu în spatele Cuvântului Său!

Aceasta a spus-o un proroc, dar Isus a zis: „Dacă vei spune acestui munte să se mute și nu te vei îndoii în inima ta, ci vei crede că ceea ce ai spus se va face, poți avea ceea ce ai spus”. Aceasta se întâmplă când știi că Cuvântul Domnului vorbește. (Marcu 11:23,24)

De aceea am putut să îi spun acelei femei care avea acea tumoare mare, doamnei cu cancer din seara asta și altora, fiindcă mai întâi este o vedenie și ea este comparată cu Cuvântul.

El este același ieri, azi și în veci. Întâi este vedenia, apoi se întâmplă. Ea este „Așa Vorbește Domnul” și trebuie să se întâmple, nimic nu o poate opri. Înțelegeți?

Trecuse mult timp de când Ilie prorocise, el era demult în slavă, dar când a avut această prorocie a știut că ea se va împlini. Și Mica a știut că Ilie era un om al lui Dumnezeu. Și iată că aici Dumnezeu ținea un sfat în cer ca să aducă la împlinire cuvântul lui Ilie.

Dacă ai Cuvântul Domnului și dacă vei vorbi Cuvântul Domnului și nu te vei îndoii de Cuvântul Domnului, Dumnezeu va ține un sfat ca să aducă Cuvântul tău la împlinire, căci nu este cuvântul tău ci este Cuvântul Lui. Este Cuvântul Lui dacă este „Așa Vorbește Domnul”, dacă cu adevărat este „Așa Vorbește Domnul”.

Deci ei au ținut un sfat și acolo s-a prezentat un duh care trebuie să fi fost de prin părțile de jos. Fără îndoială că a făcut o plecăciune și a spus: „Dumnezeule, eu știu cum să facem”.

„Care este planul tău?”

„Mă voi duce jos și voi intra în toți acei predicatori și îi voi face să proorocească o minciună, fiindcă ei oricum nu cunosc Scriptura.” Și deci a spus: „Mă voi duce jos și îi voi face să proorocească o minciună și în urma acestuia îl vom ridica și îl vom duce acolo afară și atunci va putea fi omorât, ca să se împlinească cuvântul lui Ilie.”

„Să fii convingător!”

Vă puteți imagina ce a gândit acel episcop când acel predicator mititel a spus aceasta? A pășit în față și l-a lovit drept peste gură, zicând: „Pe unde a ieșit Duhul lui Dumnezeu din mine ca să îți vorbească?” (1 Împărați 22:24)

Și el a răspuns: „Vei vedea când vei căuta unde să te ascunzi.” Ilie prorocise aceasta și vedenia lui Mica a fost comparată cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Câți de aici credeți că există vindecare divină prin Hristos? Ridicați mâna. În regulă. Câți credeți că puteți fi vindecați în seara asta? Ridicați mâna.

Ei bine, aici aveți descoperirea voastră în comparație cu Cuvântul lui Dumnezeu. Deci trebuie să se întâmple. Amin. El trebuie să o facă dacă credeți cu adevărat. Să nu vă prefaceți că credeți, căci atunci Satan nu va ține cont de asta.

La zece zile după ce Isus a dat ucenicilor puterea să scoată afară draci, îi vedem acolo biruiți de un caz de epilepsie.

Mi-l pot imagina pe Andrei zicând: „Iată cum am procedat în Filipi. Uite: „Ieși afară de acolo, diavole! Ieși afară de acolo, diavole!“ Dar nu a ieșit.

Atunci Petru a spus: „Nu știți cum se face. Iată cum am făcut la Capernaum. Lăsați-mă să vă arăt cum se face. Îl prinzi așa și spui: „Tu știi cine sunt eu? Eu sunt Simon Petru. Ieși din el!“ Dar diavolul continua să rămână acolo.

Deci după o vreme tatăl copilului bolnav de epilepsie s-a uitat în sus și iată că Isus venea pe drum. Atunci el i-a spus: „Doamne, am adus copilul la ucenicii Tăi, dar nu au putut să îl ajute.”

„Eu pot să o fac, dacă crezi.”

El atunci a spus: „Ajută necredinței mele, Doamne. Eu cred.”

Aceasta a fost tot ceea ce avea el de făcut atunci când Isus s-a îndreptat spre el. Acel diavol știa că există ceva în spatele acelui Om care se îndrepta spre el. Înțelegeți?

Deci după ce totul s-a sfârșit, diavolul l-a părăsit pe copil. Atunci ucenicii l-au chemat deoparte pe Isus și l-au întrebat: „Noi de ce nu am putut să o facem? Ai luat înapoi puterea de la noi?”

El a răspuns: "Nu".

Vedeți, eu pot să vă arăt unde El le-a dat putere, dar nu pot să vă arăt unde a luat-o înapoi. Ea încă este acolo, doar că voi vă temeți să o folosiți. Vedeți?

Când ei au întrebat: „De ce nu am putut face și noi asta?” Isus nu a spus: „Fiindcă am luat înapoi puterea” ci a răspuns: „din cauza necredinței voastre”. Asta este. Vedeți? Asta este: fiindcă nu credeți.

Mica nu ar fi putut avea credință decât dacă își compara vedenia cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Aceasta am spus că este calea atunci când am vorbit despre Avraam și sămânța lui. Doar așa am încredere în vedenia mea, dacă este exact în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi ai credință: „Știu că așa este”, atunci când Dumnezeu spune așa și a făgăduit-o prin Cuvântul Lui.

Și noi trăim în acest timp, El acționează conform planului Său. Da, domnule. Nimic nu îl va opri ci totul va merge cum a planificat. Acesta este motivul pentru care eu cred în seara asta că trăim în umbra timpului când...

Zilele trecute a fost aici un predicator baptist care avea toate diplomele. Biserica lui l-a respins și, mai mult, l-a trimis pe el și pe soția lui la institutul de boli mintale. A fost aici seara trecută... (pete pe bandă)... Sunt cu totul de acord cu fratele.

Aceasta nu vine niciodată la marea biserică eclesiastică ci vine jos, așa cum a venit Isus, cum au venit prorocii și restul... vine întotdeauna la oamenii sărmani. Se întâmplă și apoi dispare.

Și ei spun: „Dar ce s-a întâmplat? Nici nu am știut.” Sigur. El o descoperă celor care Îl caută, celor care stau liniștiți și ascultă un minut, care lasă deoparte gândurile lor și compară ceea ce aud cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă Ahab sau acel mare preot sau oricare din acei proroci ar fi stat jos și ar fi comparat, dar nu cu ceea ce părea bine. Se părea că țara aparținea Israelului, dar nu este vorba despre ceea ce pare bine ci despre ceea ce spune Dumnezeu despre asta. Înțelegeți? Dacă s-ar fi așezat jos să stea și să compare...

Nouă ni se pare că ar trebui să urmăm aceste școli înalte și bisericile noastre să fie atât de înalte încât să aibă Ph.D și L.L.D, că ar trebui să avem cele mai mari și mai frumoase clădiri și că ar trebui să facem toate aceste lucruri: cititul, scrisul, aritmetica.

Dar nu asta este ceea ce a spus Dumnezeu. El nu a spus niciodată să mergeți și să educați oamenii. Educația este în regulă. Eu nu susțin ignoranța și nici nu o folosesc ca pe o cârjă, ci eu spun așa: educația este în regulă, dar ea niciodată nu va putea lua locul mântuirii. Înțelegeți?

O, meciurile cu mingea și așa mai departe sunt în regulă, dar nu au ce căuta în biserică. În biserică îl vrem pe Hristos, nu o formă a lui Hristos sau o imagine a lui Hristos sau un Hristos mort în mormânt.

Noi vrem un Hristos înviat care este viu împreună cu noi, dovedind că este Același, ieri, azi și în veci. Aceasta vrea biserica sau este ceea ce ar trebui ea să vrea. Depinde pentru ce au ei apetit, dacă Îl primesc sau nu.

Deci el a comparat vedenia lui cu ceea ce a spus Cuvântul lui Dumnezeu și a stat acolo înaintea a două popoare și a spus: „Tu nu te vei mai întoarce, căci vei muri pe câmp.” Și știți ce a spus Ahab? „Luați-l și spuneți primarului orașului să îl arunce în temniță și să îl hrănească cu pâinea și apa întristării. Și când mă voi întoarce în

pace, am să mă ocup de el”.

Și știți ce a spus Mica? S-a întors, s-a uitat la el și a spus: „Dacă te vei întoarce, nu Domnul a vorbit prin mine”. O, el a știut pe ce stă. La fel ar fi procedat oricine în locul lui. (1Împărați 22:27)

Asta a făcut și micuța femeie cu copilașul ei atunci când a fost sigură că dacă mă voi ruga pentru el, va fi vindecat, și la fel a procedat și femeia cu tumoarea uriașă de acolo din spate, indiferent ce ar fi trebuit să facă: să vină pe sub pământ, să vină prin acoperiș, numai să ajungă. Asta era tot ce dorea, căci acolo lucra credința ei. A comparat-o cu Cuvântul lui Dumnezeu și a știut că Isus Hristos încă este viu. De aceea a avut credință și s-a întâmplat.

Noi am văzut că tot ceea ce a spus Mica s-a întâmplat întocmai. Toți prorocii care au existat de-a lungul timpului și care au făcut ceva împreună cu Dumnezeu, au luat Cuvântul lui Dumnezeu ca bază. Ei nu s-au mișcat de pe Cuvânt. Indiferent cum arătau circumstanțele, ei nu s-au mișcat de pe Cuvânt.

Dumnezeu i-a spus lui Noe că va ploua și el nu s-a mișcat de la acel Cuvânt. A stat pe el indiferent ce spunea știința. Știința de atunci era mai mare decât o avem noi astăzi. Ei puteau să construiască și să facă lucruri pe care știința lumii de astăzi nu le poate face. Ei au ridicat piramidele, sfinxul și așa mai departe, lucruri pe care noi astăzi nu le putem face.

Și știința a spus: „De unde va veni acea ploaie?”

Noe nu le-a putut spune. El nu a putut răspunde la întrebarea lor, dar știa că Dumnezeu i-a vorbit, așa că a stat pe Cuvânt. Și el a spus: „Așa a spus Dumnezeu”. Vedeți?

Nici Avraam nu putea spune, pe când el avea o sută de ani și Sara nouăzeci, cum va avea acel copil. „Cum îl vei avea? Dovedește. Uite nevastă-ta are pântecul uscat. Voi nu mai aveți relații de douăzeci de ani și tu spui că vei avea un copil. Cum se va putea întâmpla aceasta?”

„Nu știu”.

„Și cum știi că îl vei avea?”

„Așa a spus Dumnezeu”. (Geneza 17:17)

Asta era tot. Stai numai pe Cuvânt! Toți prorocii adevărați au stat pe Cuvânt. Uneori asta le-a adus neazuri, de multe ori așa se întâmplă, dar este adevărul întotdeauna.

Acei tineri evrei au spus: „Dumnezeul nostru este în stare să ne elibereze din acel cuptor încins, deci nu ne vom pleca înaintea nimănui, asta-i sigur. Mai bine să ardem decât să dăm înapoi.”

Aceasta i-a costat câteva ore de rugăciune în timpul nopții și faptul că au fost aruncați în cuptorul încins în dimineața următoare, dar ei avuseseră o conversație cu Acela care semăna cu Fiul lui Dumnezeu și care acum stătea acolo. Vedeți? Ei au stat pe Cuvânt.

Daniel a spus: „Pe mine nu mă interesează câte legi dați voi. Eu am obiceiul să deschid fereastra către răsărit și să mă rog la Dumnezeu meu.” Asta l-a costat o noapte în cușca cu lei, dar a stat pe Cuvânt. Așa este. Apoi el a ieșit afară. Dumnezeu întotdeauna poartă de grijă Cuvântului Său. Da. (Daniel 3:17-18; Daniel 6:16)

În zilele lui Saul, David era acolo când l-a auzit pe uriașul Goliat zicând: „Zilele minunilor au trecut, nu mai există așa ceva.” Vedeți? Nu, aceasta este versiunea din 1961. Îmi cer scuze. Să mă întorc.

El a spus: „Să vină careva din voi să se lupte cu mine.” Și Saul, care era cu un cap mai mare decât oastea lui, a spus: “Păi... asta e de rău. Băiete, acel bărbat, o, uite cât e de mare, cât cântărește! Păi numai degetele lui măsoară paisprezece inci (35,56cm).” Asta spune Biblia.

Coadă suliței lui era ca un sul de țesut, era lungă cât sala aceasta. Atunci a spus: “Cum am putea să ne luptăm cu un tip ca acela?” Și toată oștirea a dat înapoi.

Israelii, care se presupune că erau un popor temător de Dumnezeu, au dat înapoi. „Vai, dar nu putem face asta. Nimeni nu se poate atinge de insul acela.” (2 Samuel 17:7; 2 Samuel 21:19-20)

Și uriașul a spus: „Să vă spun ce voi face. Nu este nevoie de atâta vărsare de sânge. Să vină doar unul dintre voi și să lupte cu mine. Dacă mă omoară, atunci oștile noastre vă vor sluji.”

Vedeți cu ce ofertă vine diavolul când știe că ești pe muchie de cuțit? Vedeți? Și într-una din zile a spus-o de prea multe ori, a depășit măsura.

Acolo era un flăcău mic, cu umerii lăsați, cu o piele de oaie înfășurată în jurul lui și cu o praștie în mână. Și Goliat a ieșit în față și a strigat: „Voi, care vă pretindeți creștini (știți voi, cutare și cutare și cutare) haideți aici să vă văd...”

Atunci David a spus: „Vreți să ziceți că doar veți sta acolo și-l veți lăsa pe acest filistean netăiat împrejur să defăimeze oștirea Dumnezeului celui viu?” (2 Samuel 17:26)

Și fratele lui a spus: „Acum devii obraznic. Am să te spun lui tata când am să ajung acasă. Asta voi face. Acum încerci să te dai mare.”

Și David a răspuns: „Nu mă dau mare, dar suntem pe punctul de a trece printr-o criză, ceva este gata să se întâmple. Acel bărbat înfruntă oștile Dumnezeului celui viu”.

Așadar ei l-au dus sus la Saul, care îmi imaginez că a spus: „Îți admir curajul, tinere, dar, oh, tu ești doar un copil, iar el este un luptător încă din tinerețea lui. Tu nu știi să folosești nici sabia, nici nimic.”

Și David a spus: „Dar uitate, am experiență cu un leu care odată a venit la turma mea. Eu păstoresc oi și odată a venit un leu și a luat o oaie, iar eu l-am ucis. Apoi a venit un urs să ia o oaie și l-am ucis și pe acela. Atunci cu cât mai mult Dumnezeu îi va face rău acelui filistean netăiat împrejur...” El spunea: „Când leul a venit și a luat oaia tatălui meu și a fugit, eu m-am dus după acea oaie și am adus-o înapoi.” (1Samuel 17:34-36)

Îmi place acest curaj, vouă nu?

Mulți dintre voi sunteți ca acele oi de afară. La voi nu vine niciun leu, dar cancerul sau tumoarea sau vreun diavol v-a înhățat și v-a dus afară. Noi venim în seara aceasta să-i aducem Tatălui oaia înapoi.

Fiți gata să vă predați. Hristosul lui Dumnezeu este aici. El vă va aduce înapoi la sănătate, în siguranță. Boli și suferințe v-au prins în scaune cu rotile și așa mai departe. Vedeți? Suferința v-a luat, dar Tatăl, Duhul Sfânt, este aici să vă elibereze.

Saul a spus: „O, înainte să mergi acolo, trebuie să ai o pregătire teologică. E bine să iei învățătura mea ca să...” și a pus armura lui grea pe el încât bietul David a

fost împlântat în pământ.

A constatat că acea vestă eclesiastică a lui Saul nu se potrivea omului lui Dumnezeu, așa că a refuzat orice diplomă denominațională.

Așa că a spus: „Ia jos acest lucru de pe mine. Eu nu l-am testat niciodată, nu știu nimic despre el. Dar știu despre aceasta. Lasă-mă să mă duc cu lucrul în care am încredere.” Și a luat micuța praștie și s-a dus acolo. Și Dumnezeu a condus acea piatră și a omorât acel uriaș. De ce? El a stat cu Cuvântul. El a stat pe convingerile lui. Așa este. (2 Samuel 17:40)

Când Petru și Ioan au trecut pe la poarta numită „Frumoasă”, însărcinați de Dumnezeu să meargă să se roage pentru bolnavi, acolo era un olog care era așa din pântecul maicii lui.

Și el a spus: „Argint și aur nu am, dar ce am îți dau.”

„Și ce ai?”

„Credință în Isus Hristos. Ai și tu?”

„Da, domnule.”

„Atunci ridică-te în picioare.” Amin. Și iată, ei l-au apucat și l-au ridicat. El se clătina, șovăia, dar l-au ținut. Și a început să se simtă mai bine și mai bine până când a început să umble. Ucenicul a ținut de însărcinarea lui, a stat cu Cuvântul.

Isus, când a fost aici pe pământ, cel mai mare dintre toți... Nimeni nu a fost ca El și

nu va mai fi. Deci când a fost aici pe pământ, El a stat pe Cuvânt, l-a înfruntat pe diavol cu Cuvântul lui Dumnezeu. Diavolul l-a ispitit și a spus: „Este scris,”

Și El a răspuns: „De asemenea este scris.”

„Tu știi că sunt un teolog”.

„Și Eu sunt”.

„Ei bine, este scris că el va porunci îngerilor Săi să te păzească ca piciorul tău să nu se lovească de vreo piatră.”

„Da”, a răspuns El, “dar de asemenea este scris să nu ispitești pe Domnul Dumnezeuul tău. Așa că, înapoia Mea!” (Luca 4:4,8,10-12)

Toți prorocii adevărați, toți creștinii adevărați, toți credincioșii adevărați stau pe Cuvânt. Indiferent ce spune cineva, voi să stați numai pe Cuvânt. Ei spun că zilele minunilor au trecut, dar voi să nu credeți aceasta căci Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci. Voi să spuneți: „Noi credem asta”.

Și dacă El este același, El va acționa la fel, va face la fel. La ce bun să predic asta dacă Dumnezeu nu ar veni jos să spună că așa este? Tu nu poți să spui că nu este Cuvântul lui Dumnezeu, așa că este Cuvântul lui Dumnezeu.

Iată, aici sunt dovezile altora care dovedesc acest lucru. Credeți asta din toată inima? Toți credeți din toată inima? Haideți atunci să ne plecăm capetele pentru un moment.

Tatăl nostru ceresc, tocmai am deschis paginile Bibliei. Aceasta este Cuvântul scris și noi dorim Cuvântul care s-a făcut trup și a locuit printre noi. Fie ca El să vină în Persoană între noi și să ne arate bunătatea și îndurarea Lui. Fie ca El să ne arate învierea Lui. Fie ca El să ne arate puterea Lui că El este același. Acum noi suntem un popor mic, batjocorit, de care oamenii râd. Întotdeauna a fost așa. Ne place să stăm în seara asta alături de Pavel și să spunem: „Pe calea numită erezie slujesc eu Dumnezeului părinților noștri.” (Fapte 24:14)

Doamne, noi acum trăim în acest timp de mare necredință, așa cum a fost prorocit. Avem multă necredință. Lumea s-a răcit în această epocă laodiceană. Chiar și biserica Ta s-a poticnit în Tine și s-a dus după lucrurile lumii. Biserica ar fi fost într-o stare mai bună dacă Isus ar fi venit în urmă cu patruzeci de ani, fiindcă acum totul este destrămat din cauza a tot felul de condiții și tradiții. Predicatorii tineri vin de la seminarii având propriile păreri și gânduri. Ei nu mai dau atenție Bibliei ci țin niște tradiții. Au murdărit totul așa cum au făcut-o întotdeauna.

Dumnezeule, tu ai rămas același ca și în timpul prorocilor. Ești același Dumnezeu și astăzi. Mă rog, Tată, ca să Te manifesti astfel încât oamenii să știe. Acum lumii i-a fost propovăduit. Bieții oamenii nu știu ce să creadă și au ajuns să umble de ici acolo. Este așa cum ai spus că va fi: în zilele din urmă va veni o foamete, dar nu pentru pâine ci pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. (Amos 8:11-12)

Și dacă acel timp este aproape, Doamne, Tu ai spus că ei se vor duce la răsărit și la apus, la nord și la sud ca să caute Cuvântul lui Dumnezeu. Tată, cu adevărat așa este acum, când i-am auzit pe oameni spunând că ar merge și treizeci de mile desculți pe jos numai să găsească o adunare duhovnicească așa cum aveau cu patruzeci de ani în urmă. Dar, o, Dumnezeule, unde au găsit ei aceasta? Ei au ajuns între niște dogme omenești?

Dar, Doamne, tu ai promis că așa va fi. Te-am văzut în epoca bisericii Laodicea. Ai fost împins afară din biserica Ta, singura epocă în care ai fost scos afară din propria biserică și acum Tu bați la ușă. „Dacă cineva însetează, Eu voi deschide și îl voi pofti înăuntru.” (Ioan 7:37)

Tată, mă rog ca să fie mai mulți oameni în seara asta care să înseteze. „*Binecuvântați sunt cei ce flămânzesc și însetează după neprihănire, căci ei vor fi săturați.*” (Matei 5:6)

Acum, ca și biserică a Ta, ne predăm Ție. Ocupă-Te de noi ca și copii ai Tăi! Ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Unde este Billy? Ce numere de rugăciune s-au împărțit astăzi? Bine, lasă. Haidеți să nu le folosim. Fie ca Dumnezeu să fie numărul vostru de rugăciune în seara aceasta. Mă simt călăuzit să fac asta.

Aici sunt niște batiste peste care să ne rugăm, potrivit Fapte 19:11. Câți de aici nu au număr de rugăciune? Ridicați mâinile cei care nu aveți numere de rugăciune și sunteți bolnavi. OK, deci marea majoritate.

Vom păstra pentru o altă zi numerele de rugăciune împărțite. Haidеți să spunem asta. Dacă Dumnezeu a rămas Dumnezeu... Să mă iertați dacă fac un sacrilegiu prin următoarea remarcă. Dumnezeu este Dumnezeu și dacă El este Dumnezeu, Cuvântul Lui rămâne la fel. Și Biblia spune că prin rănilе Lui ați fost vindecați.

Dacă acel Domn Isus va veni în seara asta, ceea ce va face, dacă este sfârșitul timpului și noi știm că așa este, dacă El s-ar arăta aici în seara asta și ar sta aici pe platformă, așa cum mă vedeți pe mine stând aici, și ai veni la El și I-ai spune: „Doamne, vindecă-mă!”, El nu ar putea să o facă pentru că Și-ar contrazice propria Lui lege. Veдеți? El ar răspunde: „Am făcut-o deja”. Prin rănilе Lui am fost vindecați. Se poate ca El să nu ajungă la tine din cauză că nu crezi, dar El a făcut-o. Prin rănilе Lui ați fost vindecați.

Câți de aici m-ați auzit duminica trecută când am predicat despre sămânța lui Avraam? Ați auzit totul? Acum haidеți să vedem ce a făcut Isus când a fost pe pământ.

Când a fost pe pământ, presupun că El avea rânduri de rugăciune. Dar de multe ori El a stat și s-a uitat peste audiență și a spus lucruri oamenilor. Este adevărat?

Câți dintre voi știu, pentru că au citit Scriptura, că acesta era semnul mesianic? Câți cititori ai Bibliei știu aceasta? Numai atâția ați citit Biblia? Numai o treime au ridicat mâna. Câți pentecostali sunt aici? Ridicați mâna. Rușine să vă fie vouă sau păstorilor voștri!

Nu știți care era semnul lui Mesia? Ce a spus Moise despre Mesia? *„Domnul Dumnezeu vostru vă va ridica (un învățător?) un proroc ca mine.”* (Fapte 7:37) Și Dumnezeu a spus: *„Dacă va fi un proroc și va face semnul unui proroc și se va împlini, să îl credeți fiindcă Eu sunt. Acela este Cuvântul Meu. Dar dacă nu se împlinește, să nu îl credeți”.* (Deuteronom 18:22)

Când Isus a fost pe pământ, felul în care a dovedit că este Mesia... Acum aș vrea să arăt ceva, pentecostalilor. Uitați-vă la femeia samariteană. Deși ați trecut prin Cincizecime, acea femeie cu renume rău știa mai mult din Biblie atunci când l-a văzut pe Isus decât știți voi. Când Isus a stat de vorbă cu ea, a spus:

„Femeie, du-te și adu aici pe bărbatul tău.”

„Nu am bărbat”.

„Bine ai zis că nu ai bărbat, căci ai avut cinci și cel cu care trăiești acum nu este bărbatul tău, deci ai spus adevărul.”

„Domnule, văd că ești un proroc. Noi știm că atunci când va veni Mesia, ne va spune aceste lucruri.” Ea știa care era semnul lui Mesia. Vedeți?

„Eu, Cel care îți vorbește, sunt Acela.”

Atunci ea a alergat în cetate și a spus: „Veniți de vedeți un Om care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia?” Și Biblia spune că întreaga cetate a crezut în Isus din cauza mărturiei acelei femei. Câți știți că acesta este adevărul? (Ioan 4:17-28)

Dacă acela a fost semnul lui Mesia ieri, atunci... Nu găsiți nici un text în Scriptură în care să scrie că El a făcut asta înaintea neamurilor sau pentru neamuri fiindcă Evanghelia nu fusese dusă încă la neamuri.

Dar El a făgăduit aceasta pentru sfârșitul epocii neamurilor, pentru acum când neamurile așteaptă un Mesia. Așa este? Ei bine, dacă El se arată altfel decât a făcut-o atunci, atunci El nu este același Mesia. Așa că El trebuie să vină la neamuri în același fel.

Și Isus a spus că o va face. El a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” (Luca 17:26-30) Și găsim că atunci când Domnul a venit jos în trup de carne la Avraam, biserica aleasă...

Un Billy Graham modern și ceilalți s-au dus și au predicat în Sodoma ca să iasă afară Lot și biserica de acolo, dar la grupul ales Îngerul a stat cu spatele către cort și a spus ce făcea Sara în cort. Este adevărat? (Geneza 18:9-10) Și Isus a spus că același lucru se va întâmpla înainte de venirea Fiului omului.

Acum nu vă mai plimbați. Stați pe loc. Fiți respectoși. Câți de aici credeți că El este același Dumnezeu? În regulă. Să vă rugați. Să aveți credință. Să nu vă îndoiiți ci să credeți.

Acum, înaintea Dumnezeului Atotputernic, care este Judecătorul meu, am să mă uit

peste această audiență răscumpărată de Sângele Lui să văd dacă este cineva pe care îl cunosc. Dacă nu mă înșel, pe acel bărbat de acolo și pe soția lui îl cunosc. Este adevărat, domnule?

Cred că acesta este fratele nostru scump care întotdeauna aduce aici flori. Și pe doamna care stă la capătul rândului cred că o cunosc. Și chiar în spatele ei sunt bunii mei prieteni, fratele și sora Dauch din Ohio. Este adevărat?

Acesta care stă aici în față nu este fratele Stricker? Cel cu cămașă galbenă... Nu. Știu că și fratele Stricker este pe aici pe undeva. Cred că aceștia sunt toți pe care îi cunosc în audiență.

Acum să vă rugați, să credeți și să spuneți așa:

„Doamne Isuse, știu că omul acesta de aici este doar un om, dar eu cred că trăim în zilele din urmă. Iată, stau aici și sunt bolnav. Și Biblia spune că Tu ești un Mare Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor mele.”

Sunteți cu toții de acord cu aceasta? Aceasta este Biblia.

Când acel Mare Preot a fost aici pe pământ, odată o femeie l-a atins poala hainei. Ea s-a gândit: „Dacă mă voi atinge de haina Lui, mă voi face bine.” Așa că ea s-a atins de El și s-a dus și s-a așezat jos undeva, așa ca și voi aici.

Isus s-a întors și a întrebat: „Cine M-a atins? Cine M-a atins?” Și Petru l-a certat și i-a spus că toată lumea îl atinge. Dar El a spus: „O putere a ieșit din Mine, căci am slăbit. A ieșit o putere din Mine.” (Marcu 5:27-30,34) Apoi s-a uitat prin audiență până când a găsit-o pe femeie și i-a spus despre scurgerea ei de sânge și despre credința ei care a mântuit-o. Este adevărat? Câți dintre voi știu că Isus a făcut asta? Spuneți „Amin”.

Câți dintre voi știu că Biblia spune că El este același ieri, azi și în veci? (Evrei 13:8) Amin. Biblia spune că El este Marele vostru Preot, chiar acum, în acest moment, și stă la dreapta măreției, mijlocind pe baza mărturisirilor voastre și că El este un Mare Preot care poate fi atins acum prin simțirea neputințelor voastre. (Evrei 4:15) Spuneți „Amin”. În regulă.

Eu m-am predat. Acesta este un dar. Da, domnule, este un dar al lui Dumnezeu și nu poate lucra fără tine. Tu ești cel care are credința.

Priviți! Romanul care a pus cârpa pe fața Lui, a luat un băț , l-a lovit peste cap, și a spus: „Dacă ești proroc, spune cine te-a lovit.” (Luca 22:64) Dar Isus nu a deschis gura. El nu a simțit nici o putere, acel soldat nu avea credință.

Isus stătea acolo cu scuipat pe față și pe barbă, sângerând, cu o cârpă în jurul capului și soldatul roman, probabil pe jumătate beat, în timp ce îl lovea cu bățul spunea: „Hei, dacă ești proroc și poți cunoaște gândurile inimii, spune cine te-a lovit. Spune-ne cine te-a lovit și te vom crede.” Dar El nu a făcut nimic.

Când Satan a venit la El, a spus: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, fă o minune chiar acum. Să te văd cum o faci. Fă o minune și te voi crede.”

Și El a spus: „Înapoia Mea, Satan.” (Marcu 8:33)

Isus rămâne la fel. Noi să ne ținem ochii ațintiți la Isus, nu la critici ci la Isus. Dacă veți avea privirea ațintită la Isus, nu veți mai vedea criticii. Doar mergeți înainte! Eu știu că El este același. Pentru mine, El este Dumnezeul meu. Așa este. Mântuitorul meu.

Acum rugați-vă și veți vedea. Dacă El va face aceleași lucruri, vă va face aceasta să credeți pe voi, pe cei nou veniți în această adunare? Ridicați mâinile și spuneți:

„Eu cred.” S-au ridicat cam trei mâini.

De aceea America este în timpul culesului spicelor rămase. Adineaori două treimi din adunare au ridicat mâna spunând că sunt nou veniți. Eu am întrebat: „Câți vor crede dacă Isus se va arăta aici și va face aceleași lucruri ca și atunci când a fost pe pământ?” Doar trei mâini s-au ridicat. Acum puteți vedea de ce benzile și prorociile spun ce spun. Vedeți? În regulă.

Voi, cei care credeți cu adevărat, începeți să credeți, începeți să gândiți, începeți să vă rugați! Mă faceți să spun lucruri pe care nu vreau să le spun și mă deranjează .

Tată ceresc, Te rog să fii îndurător, Dumnezeuule. Eu nu știu, poate nu este voia Ta, și atunci, desigur, nu va fi așa. Dar mă rog să îngădui ca acești oameni să știe că eu am vorbit despre Tine. Tu ai spus că am vorbit Adevărul, Doamne. Tu ai lăsat să vină înapoi. Știu că ești aici. Fără nici o umbră de îndoială, Doamne, eu știu că ești aici și mă rog să Te înduri.

Eu am predicat tare, i-am mustrat pe oameni, le-am spus de necredința lor, că oricât de mult merg la biserică sau oricât de mult au cântat sau oricât de mult au dansat sau orice au făcut, Doamne, dacă nu sunt credincioși, sunt pierduți. Mă rog, Doamne, să îi faci să vadă în seara aceasta adevărul.

Necredința este singurul păcat care există, și mă rog, Tată, să îi faci să știe. Nu-i lăsa să se încreadă în propria lor neprihănire. Acei preoți și farisei erau cât se poate de neprihăniți. Ei nu au făcut nimic rău, nu au spus cuvinte urâte, nu au certat pe nimeni sau ceva, și totuși Tu le-ai spus că tatăl lor este cel rău fiindcă nu Te-au crezut deși au știut că erai Mesia.

Tată, vedem același Duh al Tău și în seara aceasta, de aceea eu am vestit același lucru. Stai lângă mine, Doamne! Eu sunt slujitorul Tău. În Numele lui Isus mă

predau Ție împreună cu această audiență.

Mergi prin această audiență, Doamne, și scoate-i din starea lor și dă-le credință și lasă-i să se atingă de Tine cu suferințele și necazurile lor. Și dovedește-le că Tu ești Dumnezeu. Vorbește, Doamne! Noi Te așteptăm, în Numele lui Isus. Amin.

Știu că El este aici. Îți mulțumesc, Doamne.

Acel om de culoare, care stă în partea mea dreaptă, se roagă; este la capătul rândului. Vei crede din toată inima, domnule?

Femeia care stă acolo în spate are diabet, cea care este a doua și se uită la mine. Crezi că Dumnezeu te va vindeca de diabet și vei fi bine? Dacă crezi, poți avea aceasta.

Ce spui tu, reverend? Ce crezi despre lucrul acesta? Crezi că Dumnezeu poate îndepărta acele probleme duhovnicești de la tine și să te facă să crezi? În regulă, tu poți avea ceea ce ai cerut. Dumnezeu să te binecuvânteze. De cine s-a atins?

Doamna care stă la capătul rândului, doamna de culoare, are cancer. Doamnă, crezi că Dumnezeu te poate face bine? Ai număr de rugăciune? Nu ai nevoie. Ești vindecată. Tu, doamna de acolo, ar fi trebuit să răspunzi la aceasta, dar ai ratat.

Aici este o doamnă corpulentă cu ochelari și cu părul prins la spate. Tu ai o problemă femeiască și te rogi. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Crezi din toată inima? Ai număr de rugăciune? Ei bine, nu mai este nevoie de el. Credința ta te-a făcut bine.

Acum mă voi întoarce cu spatele. Ați auzit, voi cei din partea asta. Aici este o

doamnă care are probleme la inimă și are artrită. Chiar femeia de aici. Doamnă Brady, ridică-te în picioare! Eu nu o cunosc pe femeie. Ele au ratat aceasta. Ce se întâmplă de este atâta necredință aici în seara asta? Să vă fie rușine.

Aici este o femeie, cam a patra persoană de la cealaltă femeie care are crize... Nu rata aceasta, doamnă Rice! Ridică-te și acceptă vindecarea. Amin. Crezi din toată inima?

Aici stă o doamnă care este pe moarte. Are cancer. Doamnă Sheldon, crezi din toată inima? Ridică-te și primește vindecarea în Numele lui Isus Hristos. Dacă nu te cunosc, doamnă, leagă-mă mâna așa. Vedeți?

Nu credeți? Ce e cu voi, pentecostalilor? Nu știți cine este Hristos? Vreți să fiți vindecați? Atunci ridicați-vă în picioare și acceptați aceasta. Vă provoc să credeți, în Numele lui Isus. Ridicați-vă și puneți-vă mâinile unul peste celălalt și acceptați-vă vindecarea. Amintiți-vă că voi sunteți cei care trebuie să faceți asta. Credeți din toată inima?

Ridicați mâinile spre Hristos și haideți să ne rugăm. Voi rugați-vă pentru voi înșivă în timp ce eu mă rog pentru voi.

Tată ceresc, îți predau această audiență de oameni, în Numele lui Isus Hristos. Vindecă-i pe fiecare, Doamne. Fie ca Duhul Tău și Puterea Ta să vină peste ei și să îi facă bine. Spre slava lui Dumnezeu cer aceasta, în Numele lui Isus Hristos.

Fiecare păcătos care este aici și care nu îl cunoaște pe Dumnezeu ca Mântuitor, să vină aici sus și să îl accepte ca Mântuitor personal. Haideți aici. Vă provoc să veniți aici și să îl primiți pe Hristos ca Mântuitorul vostru. Vreți să veniți? Necredinciosul de mai înainte, vrei să îl accepti?

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Vino aici. Asta este, tinere, asta este. Voi care nu ați crezut în urmă cu câteva minute și vreți acum să îi cereți lui Dumnezeu să vă ierte necredința, veniți în jurul altarului.

Crede numai, crede numai

Toate sunt cu putință

Crede numai, crede numai

Toate sunt cu putință, crede numai.

Metodiști, bapțiști, prezbiterieni, luterani, catolici, penticostali, toate acestea sunt necredințe. Haideți acum în jurul altarului. Veniți să ne punem mâinile peste voi în timp ce ungerea... Ce altceva în afară de ungere ar putea face aceasta? Toți care au fost chemați în rândul de rugăciune, oriunde v-ați afla, dacă sunteți străini pentru mine, ridicați mâna. Cei care ați fost chemați în rând, ridicați mâna. Iată. Vedeți? Eu nu îi cunosc pe acești oameni.

Știți ce mi-a spus Duhul Sfânt? „Fă acum o chemare la altar. Este o mulțime de necredință aici.” Nici nu am putea continua adunarea dacă nu scăpăm de acest lucru. Ce se întâmplă? Nu cred că vreți un astfel de duh pe lângă voi. Cum ar fi dacă Isus ar veni în persoană în seara asta și voi ați sta acolo cu acea necredință? Necredincioșilor, veniți!

Toate lucrurile sunt cu putință,

Crede numai, crede numai

Toate lucrurile sunt cu putință

Crede numai, crede numai.

Haideți aici. Haideți chiar acum cu toții. Dacă Hristos este atât de aproape de voi cu prezența Lui, cum mai puteți sta pe loc? Dacă aveți doar un mic simțământ de scepticism, scăpați-vă de el. Haideți.

Aceasta este tot ce vă cere să faceți: să credeți, să credeți că este El. Chiar dacă nu credeți, veniți aici sus și pocăiți-vă și o să vedeți ce se va întâmpla. Haide, soră. Sigur. „Cine va semăna cu lacrimi, se va întoarce și va culege snopi cu bucurie.” (Ps.126:5)

Mă bucur să văd și păstori venind aici și dorind să mărturisească că sunt greșiți. Dumnezeu va onora mărturisirea sinceră și curată. Cu siguranță. Ce vă veți face dacă nu o veți face asta în seara asta și în ziua judecății va trebui să dați socoteală?

Să nu uitați că El întotdeauna acționează conform planului. Aceasta a spus că va face. Vă ofer libertatea, vă ofer eliberarea din necredința voastră dacă veți veni sinceri și vă veți pocăi și îl veți accepta pe Hristos.

Dacă ești superstițios, sau un membru al bisericii, sau nu știi dacă ești bine sau nu, ar fi bine să vii aici.

Acum, lucrătorilor, veniți! Toți lucrătorii să vină acum, căci voi știți ce să faceți cu oamenii. Haideți și adunați-i aici în jur fiindcă ne vom ruga. Dacă mai sunt necredincioși și vor să vină aici, să vină acum.

Prin pasul vostru aici în față ați mărturisit că ați fost greșiți în concepția voastră și acum veniți să obțineți o experiență de la Dumnezeu cel viu. Acest Dumnezeu pe care îl vedeți lucrând chiar aici pe platformă și prin oamenii de acolo, este Dumnezeu vostru. Poate până acum nu L-ați luat în considerare, dar El este aici, El este Acela care v-a chemat aici sus. Înțelegeți? Același Duh care m-a uns să predic Evanghelia este același cu Acela care s-a dus prin audiență și care vă cunoaște. Vă puteți atinge de El prin simțirea neputințelor voastre.

Oameni pe care nu i-am văzut niciodată au venit în adunare zi după zi, au venit aici pe platformă seară după seară, zi după zi, an după an, săptămână după săptămână și El niciodată nu a dat greș. Dacă este așa, biserica să spună "Amin".

Dați-mi voie să vă spun: **„Așa Vorbește Domnul: ai face bine să te pocăiești, Chicago. Ceasul tău este aproape. Pocăiește-te! Vino și crede, căci va veni un timp în care veți plânge după aceste lucruri, dar ele nu vor mai fi aici. Dacă nu veți primi Adevărul, va veni un fals care vă va fi oferit. Isus a spus: „Eu vin în Numele Meu și nu Mă primiți. Dar va veni un altul pe care îl veți primi.”** Amintiți-vă că am citat cuvintele Lui. Este pe bandă, este înregistrat.

Ați face bine să-L primiți cât mai puteți fiindcă sunt multe lucruri care sunt gata să se întâmple. Insecte care nici nu vor fi eclozate (nu vor fi ieșite din gogoșa lor) vor ieși afară. Acum este timpul să vă puneți în rândul lor. Este bine să o faceți înainte ca tronul îndurării să vă fie luat și nu va mai fi răscumpărare. Așa că veniți cât se mai poate. Dacă simțiți doar o fărâmă din chemarea lui Dumnezeu, mișcați-vă și veniți chiar acum.

Haideți să cântăm toți: „Crede numai”. Încă mai am simțământul că mai este cineva acolo care trebuie să vină.

Oamenilor, nu sunt un fanatic să spun ceva despre care nu cred din toată inima. Sigur nu veți mai crede așa după ce Domnul va lucra. Iată, aici vine un grup de

adolescente.

Acum vreau ca lucrătorii să își pună mâinile, fiecare să își pună mâinile peste cineva și să existe, așa cum a spus fratele nostru Oral Roberts, un punct de contact.

Aș vrea ca întreaga audiență să își plece capul, oriunde sunteți. Și voi cei de afară care sunteți interesați de aceste suflete de aici de la altar, știind că au venit cu respect să își mărturisească faptele lor rele și să ceară iertare, rugați-vă ca Dumnezeu să fie îndurător față de ei.

Bănuiesc că voi de acolo vă întrebați de ce îmi pun mâinile peste aceștia de aici. Eu nu sunt superstițios, dar din când în când mă uit și văd o vedenie și apoi văd oameni care cred și sunt vindecați și de aceea îmi pun mâinile peste aceștia chiar în timpul acela.

Frați și surori, se poate să fiți atât de încețoșați la minte încât să credeți că un om, o ființă umană poate să cunoască suferințele sau problemele celor din audiență? Acest lucru este imposibil. Aceasta este cea mai mare minune care s-a întâmplat în două mii de ani. Sigur că da.

Ei bine, e posibil să vă gândiți că este o situație de natură psihică atunci când un om se ridică dintr-un scaun cu roțile și pleacă. Aceste lucruri s-au întâmplat, dar vă rog să îmi spuneți dacă cineva cu Ph.D. poate veni aici pe platformă și prin Duhul Sfânt să spună acelor oameni acele lucruri, exact așa cum Duhul Sfânt a făcut în seara asta, așa cum a făcut Isus Hristos când a fost pe pământ. Arătați-mi unde este acela. Aduceți-l aici mâine seară. Am să îl aștept.

Aici este Duhul Sfânt și acei oameni bolnavi, acei creștini de acolo care s-au rugat, s-au atins de Isus Hristos. El este aici printr-un dar divin. Eu mă uit acolo la ei și o lumină este deasupra lor. Ea se revarsă și văd ce sunt și cine sunt, exact cum vă

văd pe voi de aici.

Îi văd făcând ceva și apoi le spun. Și când termin de vorbit, eu nu știu ce am spus. Este ca un vis care trece prin fața mea. Dar este exact ceea ce a spus Dumnezeu că va face. Eu provoc orice predicator să nege acest lucru. Nu puteți, fiindcă este aici în Biblie, este „Așa Vorbește Domnul”. Și iată, acest lucru se întâmplă chiar acum.

Acum voi stați aici pocăindu-vă și vreți să fiți în rânduială cu Dumnezeu, dar eu vreau să ne întâlnim într-o țară mai bună ca aceasta. Vă numesc frate și soră. Hristos este încă viu. Hristos este aici.

Este aproape sfârșitul timpului. După mine, eu cred că venirea Lui este în această generație. Eu cred că această generație îl va vedea pe Isus venind. Cred aceasta din toată inima. Și cumva am simțământul că s-ar putea să Îl văd și eu venind, bătrân fiind. Încă cred că Îl voi vedea venind.

Acum aș vrea ca fiecare să se roage cum știe. Mărturisiți-vă greșelile. Spuneți: „Dumnezeule, îmi pare rău.” Fiecare din sală care este păcătos și care stă aici, să spună: „Dumnezeule, iartă-mă. De azi înainte vreau să fiu un creștin.”

Voi care ați mărturisit că ați fost delăsători și nu ați putut cuprinde lucrurile, să spuneți: „Doamne, eu stau aici, mi-am deschis inima și brațele pentru Tine. Credința mea Te caută.” Și dacă faceți asta, să credeți că Dumnezeu vă va umple cu Duhul Sfânt și vă va da lucrul adevărat. Dacă Duhul Sfânt este aici, dacă cu adevărat ai botezul cu Duhul Sfânt, frate, trebuie să ai mărturia acestuia, fiindcă este Duhul Sfânt.

(pete pe bandă)

Acum plecați-vă capetele în respect și rugați-vă în tăcere în voi.

O, Tată Dumnezeu, serviciul din seara asta se apropie de sfârșit. Aici sunt peste două sute de oameni care stau în jurul acestui altar. Ei se pocăiesc. Ei au nevoie de har. Acel frumos imn care a fost cântat spunea: "Credința mea se uită sus la Tine." Ei își dau seama, Doamne, că nici un om nu poate face aceste lucruri, doar Tu.

Ca și Mica din lecția noastră, care a știut că vedenia a fost de la Dumnezeu fiindcă s-a potrivit cu Cuvântul lui Dumnezeu, așa știm și noi că această vedenie este de la Dumnezeu, fiindcă este în conformitate cu Cuvântul Lui.

Aici stă sămânța lui Avraam, biserica aleasă, ieșită afară, care vrea să fie gata să vină la El Shaddai ca să tragă putere de la Dumnezeu pentru un trup schimbat ca să-L primească pe Fiul când va veni.

Doamne, mă rog să te înduri de ei în seara asta, de fiecare dintre ei. Dă-le după dorința inimii lor. Iartă-i pe păcătoși, întoarce-i pe cei ce au alunecat de pe cale, Doamne, îndepărtează toată îndoiala din inimile credincioșilor. Fă din acesta un timp măreț, Doamne.

Eu cred că ești aici. Știu că ești aici. Duhul Tău se mișcă. Simțim prezența Ta plăcută. Te vedem mișcând prin adunare, făcând ceea ce ai spus că vei face. Acum, Tată, îți mulțumim că ai făcut asta. Noi credem.

Iau fiecare din aceste suflete care stau în jurul altarului și, ca slujitor al Tău, stau între ei și moarte, stau între ei și necredință. Și mă pun în cale, în numele lui Isus Hristos, și-i spun lui Satan care îi ține captivi: tu nu mai poți să îi ții.

Provoc fiecare diavol care este prezent să-i părăsească pe acești oameni. Ieși afară din ei! Tu nu mai poți să îi ții. Păcatele lor sunt iertate, necredința lor a plecat. Ei

sunt copii ai lui Dumnezeu în ceasul acesta. Slujba din viețile lor va fi mare. Puterea lui Dumnezeu îi va însoți oriunde se vor duce. Din ceasul acesta ei vor fi copii ai lui Dumnezeu.

Satan, cu tine vorbesc. Părăsește-i în numele lui Isus! Leși afară din ei!

Acum toți, dacă credeți, ridicați mâinile și lăudați-L și puteți pleca de aici eliberați în numele Domnului Isus. Amin.